

UUSI TESTAMENTTI AVAUTUU, osa 23ms

KOLOSSALAIKIRJE 2

KAKSI KIRKKOON TULLUTTA EI-KRISTITTYÄ TAPAA

1. KALENTERIN NOUDATTAMINEN

Juhlia järjestetään kalenterin mukaan.

”Te otatte vaarin päivistä ja kuukausista ja juhla-ajoista ja vuosista. **MINÄ PELKÄÄN TEIDÄN TÄHTENNE, ETTÄ OLEN EHKÄ TURHAAN TEISTÄ VAIVAA NÄHNYT**” (Gal.4:10-11).

”Älköön siis kukaan teitä tuomitko syömisestä tai juomisesta, **ÄLKÖÖN MYÖS MINKÄÄN JUHLAN tai uudenkuun tai sapatin johdosta**” (Kol.2:16).

UT:ssa ei ole mitään kristittyjen kalenterin noudattamisesta. **Kirkko seuraa pakanoiden juhliin liittyvää kalenteria. Se on sekoitettu kristinuskoon.**

Britanniassa on hyvä esimerkki JOULU. Kristityille ei voi sanoa, että joulua ei pidä juhlia. Olen kokeillut. Sain paljon palautetta kun halusin Kristuksen pois joulusta. Reaktio oli voimakas. UT:ssa ei ole jaettavaan – jossa sanotaan, että kristittyjen pitäisi juhlia joulua. Synkretismi on pannut pakanallisen talven juhlan keskelle kalenteriamme. Miten meidän kävisi ilman joulua ja aattoillan ehtoollista? **Se on puhdasta pakanallisuutta, joka on sekoitettu kirkkoon.** Ja Kristuksesta on tehty pelkkä seimivauva, eikä Hän ole sellainen.

Luemme kolossalaiskirjettä: ”Ovatpa he kauheita kun sekoittavat pakanallisuutta...” **ME TEEMME AIVAN SAMOIN!** Kun joku huomauttaa siitä, emme kuuntele. Jouluhan on kirkkomme parasta aikaa – siis **kalenterin noudattaminen**.

Kristinusko ei ole kalenterin noudattamista. Se ei ole joulun ja pääsiäisen juhlimista. Missä UT:ssa sanotaan, että pääsiäistä pitää erityisesti juhlia? Kristus on noussut joka päivä.

Ei-juutalaisia ei käsketä viettämään sunnuntaita Raamatussa. Silti vietämme sunnuntaita vaikei sitä löydy UT:sta. **Saamme viettää sitä, jos haluamme, muttei meidän tarvitse.** Olemme vapaita. Meidän ei tarvitse noudattaa lakeja sunnuntaista tai pääsiäisestä. Teemme niin ja oletamme, että se on kristillinen tapa.

OLEMME KOLOSSALAISIA! Paavali sanoo, ettei pidä noudattaa kalenterin juhlia. Sapatti ja muut eivät kuulu tulevaan aikakauteen. Mitäs aiotte tehdä?

2. RUUMIIN HALUJEN KIELTÄMINEN

Kreikkalaisten ajatus oli, että ruumiin halujen kieltäminen oli hyvinkin hyveellistä. Ihmisiä kiellettiin menemästä naimisiin; selibaatti oli muotia. Oli lista tabuja: älä koske tätä, älä syö tuota. Paavali sanoi, että Jumala on antanut meille kaiken nautittavaksi. Kristitty saa vapaasti paastota ja juhlia.

”Olin (Pawson) kerran illallisvieraina perheessä, jossa oli kolme lasta. Uskomaton illallinen! Ateria tuoksui niin, että sai veden kielelle. Isä pyysi minua sanomaan ruokarukouksen. Sanoin: ”HERRA, OLEN VALMIS SYÖMÄÄN, KIITOS.” Vanhemmat olivat kauhuissaan. Olivat luulleet, että olen jumalinen mies. Lapset rakastivat sitä! Tällaista kristillisyyttä he rakastivat. Pilata nyt hyvä ateria pitkillä rukouksilla! Toivottavasti en ole kauhistanut teitä.”

Kristinusko ei ole sitä, että ei syö karkkia paaston aikaan. Myöhemmin kerron, mistä Paavali käskee kristittyjä luopumaan: **ylpeydestä, kiukusta** jne. Eikä vain paaston aikaan! Jos kieltäytyy paaston aikaan – voi tulla itsetyytyväiseksi. Juuri ennen paastoa voi ahtaa itsensä pannukakuilla. Niinhän on tapana. Aivan kuin muslimit ramadanin aikaan. He eivät koske ruokaan päiväsaikaan. Illan tullen kaikki syövät itsensä kipeiksi ja - pahantuulisiksi.

MITÄ KRISTINUSKO ON?

Kristinusko ei ole kalenterijuhlien noudattamista. Se on ylpeydestä ja kiukusta luopumista joka ikinen päivä. Ei sitä, että tietynä aikana tekee jotain - vaan että ELÄÄ JOKA PÄIVÄ KRISTUKSESSA! Joka päivä on joulu ja pääsiäisaamu! Se ei ole jotain sellaista mitä teemme, se on jotain sellaista, mitä elämme joka päivä koko ajan.

Näette, kuinka kolossalaisten usko ja käyttäytyminen ”alkoi kiemurrella”. Tälle on lääkkeenä Paavalin mukaan yksinkertaisuus.

Martin Luther oli munkki ja yritti pelastaa itsensä – rukoilemalla pyhimyksiä. Hän ruoski itseään tajuttomuuteen asti, teki pyhiinvaellusmatkoja – kiipesi polvillaan pyhät portaat Roomassa. Sitten hän luopui kaikesta. Hänen esimiehensä luostarissa kysyi: ”Jos luovut kaikista uskonharjoituksista – mitä sen kaiken tilalle laitat?” Luther vastasi: ”KRISTUKSEN. JEESUS KRISTUS ON KAIKKI, MITÄ TARVITAAN.” Näin alkoi protestanttinen reformi kirkossa.

Kun päästään eroon kaikesta muusta, saadaan Kristus takaisin oikealle paikalleen. Tärkeää ei ole luopua makeasta, vaan se – ETTÄ ELÄÄ KRISTUKSESSA JOKA PÄIVÄ!

KAKSI TÄRKEÄÄ TEESIÄ

Paavali kiinnittää huomiomme Kristukseen sanomalla hienosti kaksi asiaa:

1. KOKO JUMALALLINEN TÄYTEYS ON KRISTUKSESSA RUUMIILLISESTI. Kun omistaa Jeesuksen, **omistaa koko Jumalan**. Jeesus oli maailmankaikkeuden Luoja. Hän oli luomisessa mukana. Ennen kuin hän puuseppänä teki tuoleja ja pöytiä, hän oli tehnyt puut, josta sai materiaalin. Ennen kuin hän saarnasi vuorella, hän oli tehnyt vuoren saarnastuolikseen.

Jeesus oli luomistyössä. Ilman häntä ei mikään luotu ole luotu. Hän ei ole vain Luoja, vaan voimien voittaja. Kaikki maailmankaikkeuden voimat ovat hänen hallinnassaan. Kaikki valta taivaassa ja maan päällä on Hänen. Hän on kirkon hallitsija, kirkon pää. Kirkolla on vain yksi johtaja. Ei mitään ihmisiä, vaan kirkon pää on Jeesus. Sitä johtajuutta ei ole jaettu. Miksi TV:n luonto-ohjelmat eivät anna kunniaa Isälle, vaan luonto-äidille? Kunnia Jeesukselle! Hän teki kaikki kauniit ja ihmeelliset olennot.

2. SUHTEEMME KRISTUKSEEN, jossa on kaikki jumalallinen täyteys. Onko elämämme polttopisteessä Kristus? Se pitää näkyä käytännön elämässä. Se pitää näkyä omassa intohimoissamme, että luovumme vääristä intohimoista – ei vaan paaston aikana, vaan joka päivä ja kieltäydymme epä-Kristusmaisista asioista. Se on todellista kristityn elämää. Se on armollisuutta kirkossa, anteeksiantoa toinen toistamme kohtaan.

Paavali käyttää useita kertoja nykyään epäsuosittua sanaa: **nöyrtyminen**. Vaimot nöyrtyvät miestensä edessä, lapset vanhempiansa, orjat isäntiensä edessä. Mutta aviomiehillä, vanhemmilla ja isännillä on omat velvollisuutensa. Heidän suhtautumisensa pitää olla uhrautuvainen nöyrtyvien edessä.

MIKÄ VIESTI!

Ei Jumala etsi ihmisiä, jotka tungeksivat kristillisillä festivaaleilla. **Hän etsii niitä, jotka yksinkertaisesti elävät Kristuksessa – koko ajan ja kaikessa.** Tämä on hieno viesti ja tarpeellinen nykypäivänä. Tarvitsemme tätä viestiä kahdesta syystä:

1. SIKSI, ETTÄ UT:SSA ON VAROITUS : VOIMME MENETTÄÄ PELASTUKSEMME. Se on selvästi myös kolossalaiskirjeessä. Samoin se löytyy myös Matteuksen evankeliumista, Heprealaiskirjeestä ja Ilmestyskirjasta.

Paavali varoittaa, että väärin intohimojen vallassa he menettävät paikkansa: jos emme jatka Kristuksen yksinkertaisuudessa, vaan menemme mukaan uskontoon ja sen touhuihin ja rituaaleihin. Luulemme, että se on kristinuskoa ja Kristus menettää asemansa elämässämme. Olemme vaarassa: **JOS MENETÄMME KRISTUKSEN, MENETÄMME KAIKEN!**

” JOS TE VAIN PYSYtte USKOSSA, siihen perustuneina ja siinä lujina, horjahtamatta pois sen evankeliumin toivosta, jonka olette kuulleet, jota on julistettu kaikessa luomakunnassa taivaan alla ja jonka palvelijaksi minä, Paavali, olen tullut” (Kol.1:23).

Luvun 1 jae 23 sanoo selvästi: ”Jos jatkatte uskossanne, kaikki tämä on teidän.”

Luku 2 sanoo, että voitte tulla kelvottomiksi perintöänne varten. Paavali haluaa heidän olevan kelvollisia. Nämä asiat ovat päässeet seurakuntaan sisälle ja ”kidnapanneet teidät” ja vieneet pois Jeesuksen luota. Kun Kristukseen sekoitetaan muita asioita, **SE VIE MEIDÄT POIS JEESUKSEN LUOTA!**

Tämä on vahva varoitus, että **voimme taantua uskonnon harjoittajiksi**. Silloin menetämme hänet ja hänen mukanaan kaiken.

2. KRISTINUSKO ON KRISTUS. Tämä on valoisampi puoli. Jatkakaa Hänessä! Luvun 2 jakeet 6-7 ovat avainjakeita: **”Niin kuin olette ottaneet Kristuksen vastaan, niin eläkää Hänessä. Niin kuin juuruitte Häneen, kasvaka Hänessä.”** Ei riitä, että tulee Kristuksen omaksi, pitää myös juurtua ja kasvaa Hänessä. Ja pitää jatkaa Kristuksessa loppuun asti. Vaaramme on, että muut asiat vetävät teidät takaisin uskontoon, vaikkapa kristinuskoon!

Jeesus sanoo: olen viiniköynnös, joka minussa pysyy, kantaa hedelmää. Ne oksat, jotka eivät pysy minussa, leikataan ja poltetaan. Siksi Paavali kirjoittaa kirkolle, jossa ei ole käynyt ja jota ei ole perustanut: Myrky oli pääsemässä kirkkoon sisälle – ja siitä hän oli huolissaan. He olivat

menettämässä sen, mitä heillä oli Kristuksessa. Tämä on viileän rauhallinen kirje, hyvin selväjärkinen. Se on kirje, joka meidän kaikkien pitää lukea.

Väinö Hotti / David Pawson